

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		
Έν Ζακ. Έπαρχ.	Έξωτερ.	
Έτησ. 5	7	8
Έξαμ. 3	4	4
Τρίμ. 1,50	2	2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

Πῶσα αἴτησις Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «ΜΟΥΣΩΝ» (Ὀδὸς Ἀγ. Διονυσίου) Ζάκυνθον

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ἀρκούντως γνωστή καὶ ἐπίσημον διακατέχουσα θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων, ὁ ἐκ Κεφαλληνίας διακεκριμένος σατυρικός ποιητὴς καὶ τῶν «Μουσῶν» τακτικὸς συνεργάτης Ἀνδρέας Λασκαράτος, κατόπιν μακρᾶς ἀσθενείας, ἐτεράτισε τὸν βίον τὴν νύκτα τῆς 23 πρὸς τὴν 24 λήξ. μηνὸς ἐν Ἀργοστολίῳ.

Γεννηθεὶς ὁ Ἀνδρέας Τυπάλδος Λασκαράτος ἐν Ληξουρίῳ τῇ 1 Μαΐου 1811 ἐκ πατρὸς Γερασίμου καὶ μητρὸς Στυλιανῆς Μάνεση ἐξεπαιδεύθη ὑπὸ τῶν ἐν Ἀργοστολίῳ διδασκάλων Βαρτολόη καὶ Βάμβα, παραλαβὼν δ' αὐτὸν βραδύτερον εἰς Κέρκυραν ὁ θεὸς κόμης Δελαδέτσιμος παρέδωκε τοῖς καθηγηταῖς Νανούτση καὶ Κάλβῳ πρὸς διδασκαλίαν. Ἐν τῷ Ἰονίῳ Πανεπιστημίῳ ἀρξάμενος τῶν νομικῶν σπουδῶν του ἀνεχώρησε κατόπιν εἰς Παρίσιους καὶ Τσκανῆν, ἐν Πίζῃ δὲ λαβὼν τὸ δίπλωμα τῆς νομικῆς τῷ 1839, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γενέτειραν, ὅπου ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ οὐχὶ καὶ μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου ζήλου, διότι ἡ φύσις εἶχε προορίσει αὐτὸν διὰ ποιητὴν. Ἐπισκεφθεὶς τὴν Κρήτην καὶ ἄλλα τῆς Ἑλλάδος μέρη πρὸς συλλογὴν ποιημάτων καὶ μελέτην τῆς δημοτικῆς γλώσσης καὶ πολλὰ τοιαῦτα συλλέξας ἐπέστρεψεν εἰς Κεφαλληνίαν ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις ὅτι «Οἱ Ἕλληνες εἶνε ἐμὰς γραμματικῶ συλλόγου, εἴτινες πρὸς ἐμὴν ἄλλην ἐπιστήμην προτιμῶσι ἢ τὴν γραμματικὴν, ἀλλ' ὄχι τῆς γλώσσης των, τὴν ὁποίαν παραμελοῦσι καὶ περιφρονεῖσι, ἀλλὰ τῆς ἀρχαίας» καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦσι νὰ τὴν ἐπιλέξωσι καὶ γρά-

ψωσι, ἐπλασσαν μίαν τεχνικὴν γλῶσσαν, ὅπου δὲν εἶνε μήτε ἀρχαία, μήτε νέα. Ὁ λαὸς δὲν τὴν ἐννοεῖ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ καρδιά δὲν αἰσθάνεται, ἀλλ' ἔχει κατ' αὐτοὺς τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἔχει θεμέλιον ἐπὶ τὴν περιπόθητον γραμματικὴν των.»

Ἡ εὐστοχία τοῦ Λασκαράτου εἰς τὴν στιχουργίαν καὶ σατυροποιίαν παιδιόθεν διεκρίθη. Μελετήσας τὴν κοινωνίαν καὶ πολέμιος τῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν ἀναδειχθεὶς, ἔγραψεν ἐν γλώσσῃ δημώδει Κεφαλληνικῇ πλεῖστα ὄσα ποιήματα, ἰδίως σατυρικά, ἐμπλουσμένα πικρίας καὶ χλεύης, καὶ ἐκκυτηρίασεν ἐν πεζῷ λόγῳ χαρακτήρας ἀνθρώπων ἰδιοτροπῶν καὶ ἐλαττωματικῶν, ἀντ' ὧν ἐξήγειρε τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν καὶ προὐκάλεσε κατ' αὐτὸ ἀφορεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐξορίαν, καὶ φυλακὴν. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἄρθρων τοῦ τιῶν ἐν ἰταλικαῖς καὶ ἐλληνικαῖς ἐφημερίαις, ἐδημοσίευσεν «Τὰ μυστήρια τῆς Κεφαλονιάς» δι' ὧν ἐχλεύασε δηγματικῶς τὸ πάτριον θρησκευμα, ἀφορίσθη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὡς ἄθεος θεωρηθεὶς ἐλιθοβολήθη. Τὰ ἀλλόκοτα τοῦ ἔργου τούτου ἀνεκτεύασα οἱ Θ. Καρούσος καὶ Π. Χιώτης. Ἀφικόμενος ἐν Ζακύνθῳ καὶ ἀφορισθεὶς καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἀνεχώρησε καὶ ἐζήτησε ἄσυλον εἰς Ἀγγλίαν, ἀλλ' ἐπιστρέψας εἶτα εἰς Ζάκυνθον καὶ ἀσπασάμενος τὴν μερίδα τῶν μεταρρυθμιστῶν ἤρξατο ὑβρίζων διὰ τοῦ «Λύχνου» τοῦς ῥηξοπάστας καὶ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἐξυβρίσει κατὰ ἐγκρίτου Ζακυνθίου κατεδικάσθη εἰς τετράμηνον φυλάκισιν. Αἱ καταδρομαὶ αὐταὶ ἔδωκαν αὐτῷ ὕλην καὶ ἔγραψε δύο καυστικὰ ἔργα, «*Le mie sofferenze ecc*» τῷ 1860 καὶ «*Ἡ καταδρομὴ μου ἐξαιτίας τοῦ Λύχνου*» τῷ 1862. Ἐν ἔτει 1867 ἐδημοσίευσεν τὸ ἔργον «*Ἀπόψεις εἰς τὸν ἀφορεσμὸν τοῦ Κλήρου τῆς Κεφαλονιάς τοῦ 1856*» πλη-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣ 34146.0067

καστικῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἠθωώθη τῷ 1869, ὅτε καὶ ἔγραψε νέον ἔργον «Ἡ δίκη μου μετὰ τὴν Σύνοδο» ὀριμύτατα ἀντεπεξελθὼν κατὰ τῶν ἀντιπάλων του. Ἐν ἔτος πρότερον τῷ 1868, ἐδημοσίευσε τὴν «Εὐρωπαϊκὴν Δημοσιογραφίαν» ἐν ἧ αἰ ὑπὲρ καὶ κατὰ αὐτοῦ δημοσιευθεῖσαι κρίσεις διαφόρων ξένων καὶ ἐλλήνων λογίων. Τῷ 1873—1876 τὸ ἔργον «Ἡ κοινωνικὴ μας κατάστασις» καὶ τῷ 1886 τοὺς 126 χαρακτήρας του ὑπὸ τίτλον «Ἰδοὺ ὁ Ἄνθρωπος» τὰ μέγιστα ἐπαινεθὲν. Τῷ 1872 ἐξέδωκε πολῦτιμον συλλογὴν ὑπὸ τίτλον «Στοιχογραφήματα διάφορα» ἐν οἷς διακρίνονται τὰ ποιήματα «Ὁ Πνίχτης», «τὸ Ληξούρι» κατὰ τῷ *Sechia rapita* τοῦ Τασσόνη, ὅπερ κρίνεται ὡς ἀριστούργημα ἐλληνικῆς εὐφυΐας, ἡ «Βάρκα κανονιέρα» κλπ. Ἐγραψε δὲ διάφορα ἄλλα ἄρθρα καὶ ποιήματα, μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν ποιητὴν εὐφυΐας καὶ εἰρωνείας, δημοσιευθέντα ἐν περιοδικοῖς, ἐφημερίσιν καὶ φυλλαδίοις, καὶ κατέλιπε πολλὰ ἀνέκδοτα ἔργα.

Ὁ Λασκαράτος ἐνυμφεῦθη τὴν Πηνελόπην Δημ. Κοριαλένια καὶ τῆς Κυβετοῦ ἐκ Ζακύνθου, ἣν ἠγάπησε πολὺ καὶ ἐξύμνησε καὶ ἐξ ἧς ἀπέκτησεν ὀκτώ θυγατέρας καὶ δυο υἱοὺς, διεκρίθη δὲ καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ὡς τύπος οἰκογενειάρχου.

Ὁ κατ' αὐτοῦ ἀφορεσμός ἤρθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῇ 19 Ἰανουαρίου 1900, τῆς ἐργείας καὶ συστάσει τοῦ τότε Ἱεράρχου Κεφαλληνίας Γ. Δόριζα.

Καθῆκον αὐτῆς ἤθελε παραλείπει ἡ Διεύθυνσις τῶν «Μουσῶν» ὧν ὁ μεταστάς ἐτύγχανε ἐκλεκτός συνεργάτης, ἂν μὴ ἐχάρασσε τὰς ὀλίγας ταύτας βιογραφικὰς σημειώσεις, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ φιλοσόφου καὶ κοινωνιολόγου σατυρικοῦ ποιητοῦ Ἀνδρέου Λασκαράτου, οὗ τὴν μνήμην εὐχεται ἀγήρω καὶ αἰώνιαν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΤΑ

ΚΑΝΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Γ.

Ἡ Ἐπτάνησος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ ΙΗ. αἰῶνος καὶ τὰ πρῶτα τοῦ ΙΘ. διατέλει, ὡς γνωστὸν, εἰς συνεχῆ σχεδὸν ἀνωμαλωτάτην κατάστασιν. Αἱ δυναστεία καὶ οἱ πολιτικοὶ κανονισμοὶ διεδέχοντο ἀλλήλα εἰς βραχεῖα χρονικὰ διαστήματα ἀπαύγαμα τῆς γενικῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως, τῆς πολυταράχου καὶ αἰματώδους ἐκείνης. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς Ἐνετικῆς κυριαρχίας ἀθλιότητος ἐν τῇ διοικήσει, συνέπειας τῆς παρακμαζούσης τότε οσημέραι δημοκρατίας ἐκείνης, μεταπεσοῦσα εἰς τὴν ἄκρατον φιλελευθερίαν τῶν Γάλλων, ἀποτόμως εἰσαγαγόντων νέας θέσεις, ὅπως

ξένα τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἱστορίας, τῶν παραδόσεων, τοῦ θρησκευτικοῦ δόγματος καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ ἰονίου λαοῦ, καὶ ὑποθαλψάντων μάλιστα τὰς κατὰ τῶν προνομιούχων τάξεων ἀντιπαθείας καὶ ἐκδικητικὰς ροπὰς τοῦ κατωτέρου λαοῦ, ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ διέλθῃ χρόνους πονηρούς. Ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν γάλλων κατοχῆς ριφθεὶς ὁ σπόρος τῆς διχονοίας ἠνδρώθη καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν ἐκόπασεν ὁ σάλος τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν. Τὰ μίση καὶ τὰ πάθη ἐκορυφώθησαν κυρίως ἐν Κεφαλληνίᾳ. Αἱ στάσεις καὶ αἱ ἀνταρσίαι διεδέχοντο ἀλλήλας. Οἱ ἀριστοκρατικοὶ οἴκοι ἦσαν καὶ πρὸς τὸν λαόν καὶ πρὸς ἀλλήλους εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν. Κακὴ τῆς ὑπὸ τῶν νέων κατακτητῶν καθιερωθείσης ἰσότητος ἐκτίμησις πρὸς πολλοὺς, ἤγειρε πόθους ληλασιῶν καὶ κακουργημάτων παντοίων. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐξετάθη καὶ ἐπὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, αἱ δὲ μεταξὺ τῶν Ἀργοστολιωτῶν καὶ Ληξουριωτῶν ἀντιπάθειαι καὶ ἐχθρότητες κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἔσχον τὴν ἀρχὴν των. Οὕτως ὁ ἐθνουσιακὸς καὶ αἱ ἔορται διὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ ἐνετικοῦ καθεστώτος, δὲν ἐβράδυνον νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἀντιπάθειαν καὶ δυσμένειαν σχεδὸν γενικὴν κατὰ τῶν Γάλλων, οἵτινες ἀληθῶς ἐν πολλοῖς ἔπαισαν καὶ ἀσυνεπεῖς ἐφάνησαν πρὸς πολλὰς τῶν ἐπαγγελιῶν αὐτῶν. Τὸ οἰκτρὸν τῆς γαλλικῆς στρατιᾶς πάθημα μετὰ τὴν ρωσοτουρκικὴν κατοχὴν, φυγούσης εἰς Ἄσσον, εἰ καὶ ἀποτελεῖ ἔντως στίγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου, οὐχ ἦτονον εἶνε τραγὴ ἀπόδειξις τοῦ μίσους τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν Γάλλων, εἰς οὓς ἀπεδίδοτο πᾶν κακόν, τὸ μὲν καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων ἔνεκα, τὸ δὲ καὶ ἐξ ὑποθάψεως ἀντιγαλλικῶν αἰσθημάτων, πρωτίστως δὲ ἐκ τῆς πρὸς τὴν ὁμόδοξον Ρωσοίαν τροπῆς τῶν πόθων τοῦ λαοῦ. Κατὰ τὴν δευτέραν δὲ τῶν Γάλλων κατοχὴν (ε) εἰ καὶ προσηνήθησαν οὗτοι συνετώτερον καὶ ἡπιώτερον, πολλὰ τὰ καλὰ ἐργασθέντες, οὐχ ἦτονον ἡ γενικὴ τῆ Ἑυρώπης κατάστασις ἐπιδρῶσα καὶ ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ ἰονίου λαοῦ, ἔδιδεν ἀρετηρίαν εἰς ἀνωμαλίαν καὶ ταραχὰς παντοίας διὰ τε τὰ γενικὰ καὶ τὰ μερικὰ τῆς διοικήσεως. Ὁ ἀποκλεισμός μάλιστα τῶν πλοίων τῶν κεφαλληνίων ἐντὸς τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου ὑπὸ τοῦ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος συμμαχικοῦ στόλου καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἄγγλων καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα στάσις τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἡ γενικὴ ἐν τῇ νήσῳ πένια καὶ ἀπελπισία (ς) ἦ-

(ε) Ἡ μὲν πρώτη Γαλλικὴ κατοχὴ τῆς Κεφαλληνίας διήρκεσε μέχρις ὀβρίου 1798 ὅτε κατελήφθη αὕτη ὑπὸ τῶν Ρωσοτούρκων, διὰ τῆς συνθήκης δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 21 Μαρτίου 1800 ἀπετέλεσεν ἰδίαν πολιτείαν (republica set-insulare) ἢ Ἐπτάνησος, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν μὲν τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ τῇ ἐγγυήσει τῆς Ρωσίας, κατὰ δὲ τὴν ἐν Τιλσίτ συνθήκην ἀπεδόθη τὸ δεύτερον τοῖς Γάλλοις τῇ 26,8 Ἰουλίου 1807.

(ς) Ἡ ἐποχὴ τῆς πείνας, ὡς ἀκόμη λέγεται ἦτο δὲ τόση ἡ οἰτοδεία ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὥστε παρέστη ἀνάγκη νὰ διορθωθῶσιν ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐπιβολὴν καταναγκαστικοῦ δανείου ἵνα διὰ τοῦτου ἀγορασθῇ σίτος. (Μαυρογιάννη ἱστορία Ἰονίων νήσων τομ. II σελ. 220.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΩΣΤΗΤΗΣ Π. ΗΤΟΛΛΥΣ

γειραν θερμὸν τῶν κατοίκων πόθον νὰ ζητήσωσι νέους κυρίους, τῶν Γάλλων θεωρηθέντων αἰτίων τῆς κατοδαμονίας τοῦ τόπου. Τὴν δυσμένειαν τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ ἐκμεταλλευομένη πρωτίστως ἡ Ἀγγλίκα διὰ μυστικῶν αὐτῆς πρῆκτόρων, ἐνίσχυεν ὁσημέραι τὸ ἀντιγαλλικὸν ρεῦμα, ἐκαρπάζετο δὲ εὐκαιρίαν νὰ καταλάβῃ τὰς νήσους. Ἐν Μελίτη τότε ἐγένετο τὸ πρῶτον ὑπὲρ τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς διάβημα δι' ὑπομνήματος τινῶν ἑπτανησίων πλοιαρχῶν πρὸς τὸν ἄγγλον στόλαρχον τῆς ἐν Μεσογείῳ μοίρας Στούαρτ. Ἐν γνώσει ὄντες οἱ ἄγγλοι τῆς ἐν ταῖς νήσοις καταστάσεως καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν τροπῆς τοῦ δημοσίου φρονήματος δὲ ἐβράδυναν νὰ δράμωσιν ἐλευθερωταὶ τῶν καταδυναστευμένων καὶ τεταλαιπωρημένων καὶ δὴ ὁ παρὰ τὸ Ἴόνιον πέλαγος μετὰ τριῶν πλοίων εὐρισκόμενος στρατηγὸς Ὁσβαλδ, μετὰ τὴν πρᾶξιν τῆς Ζακύνθου, εἰσῆρχετο τὸν κῆλον τῆς Κεφαλληνίας, ἀγγελος εἰρήνης, τάξεως καὶ ἐλευθερίας κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ ρῆμα τῆς πρὸς τοὺς Ζακυνθίους προκηρύξεως αὐτοῦ, ὑπέκρινεν εἰς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν βούλησιν λαοῦ τυραννουμένου, πρὸς προαγωγὴν τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, κυριωτάτων πόρων τῶν δύο κυρίως νήσων Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν θεσμῶν ἀληθοῦς ἐλευθερίας, ἧς ἀπεχωρίσθησαν κατ' οὐσίαν ἐπὶ τε τῶν Ρώσων καὶ Γάλλων.

Δ.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κεφαλληνίας ἀνυπομότως ἀνέμενον τὰ ἀγγλικά πλοῖα· αἱ εἰς τὰς πόλεις ὁμοῦ καὶ τὰ παράκτια ὄχυράματα μικρὰ ἄλλως γαλλικὰ φρουρὰ δὲν ἐγίνωσκον μὲν τὴν ἡμέραν, οὐδὲ ὁδηγίαις ἔλαβον περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐνόμισαν καλὸν ἀμαχητὶ νὰ παραδοθῶσι. Καὶ δὴ τὸ σύνθημα τῆς ἀντιστάσεως ἔδωκεν ἡ μικρὰ τοῦ Ληξουρίου φρουρὰ ἀπὸ τῆς παρὰ τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους κανονιστοειχίας, διὰ βολῆς τηλεβόλου. Ὁ Carlo ἢ ὁ Luzzo, κατὰ τὴν πρᾶξιν, σπουδαίαν ἐπήνεγκον βλάβην εἰς τὸν πρῶτον τῆς ναυαρχίδος ἰστόν. Ἀλλ' ὁ Ὁσβάλδος βαρέως φέρων τὸ τοιοῦτο ἤνοιξε πᾶντα τὰς κανονιστοειχίας τῶν πλοίων πρὸς βομβαρδισμόν. Οἱ πολῖται τεταραγμένοι καὶ ἀπέλπιδες περιέμενον τὴν καταστροφὴν καὶ τὰ ὄνειρά των ματαιούμενα, ἀλλ' εὐφυῆ καὶ θορακίως πλοίαρχος ὁ Κρασῆς Ἀντίππας σπεύσας ὕψωσεν εἰς τὸν ἐξώστην τῆς εἰς Δεμπονεράτα καὶ πρὸ τῆς παραλίας οἰκίας τοῦ λευκῆν σημαίαν. Τοῦτο ἀνεχάρισε τοῦ Ὁσβάλδου τὴν μῆνιν, ἐξεληθὸς δὲ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ κατόπιν καὶ ἐνθουσιωδῶς δεκτοῦ γενομένου, ἡ μικρὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων φρουρὰ, καθὼς καὶ ἡ ἐν Ἀργοστολίῳ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Πιέρρη ἐσυνθηκολόγησαν τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1809 παραδώσαναι τὰς πόλεις καὶ τὴν νῆσον ὅλην. Ἐκτοτε τὰ τηλεβόλα, ὡς εἶπομεν, ἐλησμονήθησαν, ἕως οὗ ἀνέτειλαν νέαι ἡμέραι ἀναβιώσεως καὶ ἀνακμήσεως τῶν κατορθωμάτων τῶν.

Ε.

Κατὰ τὸ 1864 κατὰ τὴν 21 Μαΐου ὁ ἑπτανησιακὸς λαὸς μετὰ μακροκίωνα πολυκύμαντον καὶ περιπετειώδη δουρικὸν βίον, ἤνοιτο μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἐπὶ μῆνας πρότερον εἰς τὸ Ληξουρίον, τὸ διακρινόμε-

νον διὰ τὸ φιλοθεσμικόν, τὸ ζωηρόν, τὸ εὐχαρι τῶν κατοίκων του, ἦσαν διαρκεῖς αἱ ἐορταί. Ἀκράτητος ἦτο ὁ λαὸς εἰς τὰς διαδηλώσεις του, ὁ δὲ ἐνθουσιασμός του ἦτο ἀνάλογος τῆς ἐνέργου καὶ δι' αἵματος, μελάνης, λόγων καὶ δράσεως ἐν τῷ ριζοσπαστικῷ ἀγῶνι συμμετοχῆς του. Τὸ χρυσοῦς γράμμασι ψήφισμα τῆς ἐνώσεως φερόμενον ἐν πλαίσιον ἀνθοστεφεῖ ἐν μέσῳ λαοῦ χορευόντος καὶ ἄδοντος. ἦτο ἀντικείμενον αὐτόχρημα λατρίας (ζ). Χωρικοὶ καὶ πολῖται ἠμιλλῶντο, τίνες θερμότερον νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ πληρῶσει τῶν ἐθνικῶν πόθων. Αἱ λιτανεῖαι διεδέχοντο ἀλλήλας. Φωταψίκι, συναυλίαι, ἀγῶνες, πυροβολισμοί, ἀνθη, κωδωνοκρουσίαι ἦσαν ἐκάστης ἡμέρας ἢ ἐπασχόλησις. Μνημόσυνον μεγαλοπρεπὲς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Μηνιατῶν ἐτελεῖτο ἐπὶ τῇ ἀγλαῇ μνήμῃ τοῦ μεγάλου ἱεροκλήρικος καὶ σοφοῦ ἱεράρχου Ἡλίου Μηνιάτου, τοῦ δι' ἐνθουσιωδῶν καὶ ὑψηλῶν λόγων ἐπικαλεσαμένου ποτέ, ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ἰψίστου ὑπὲρ τῆς ἀποσείσεως τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, σεβάσμιοι δὲ γέροντες (η) ἐκράτουν σημαίας ἐν τῷ ναῷ ἐξᾶλλοι καὶ δακρύοντες ὑπὸ χαρῆς. Παντοῦ ἀγαλλίασις, γενικὴ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος ἐνθουσιασμός, ἔγερσις ἐθνικωτέρων πόθων καὶ ὀνείρων, ἀλλ' ἔλειπε κἄτι, ἵνα δώσῃ τρανωτέρην καὶ ἐπιβλητικωτέρην τῶν θεαμάτων ἰδέαν, ἔλειπον τηλεβόλα νὰ κροτήσωσι καὶ ἀγγείλωσι μακρὰν τοῦ λαοῦ τὴν πανήγυριν. Οἱ πλοίαρχοι ἐκόμιζον ἐκ τῶν πλοίων των μικρὰ τοιαῦτα, καὶ ἐξεθάπτοντο πρὸ τῆς οἰκίας Ἀντίππας ἐπίσης μικρὰ, ἀλλ' ὁ λαὸς ἐπόθει μεγάλα τηλεβόλα, μεγάλους κρότους, ὅσον μεγάλη ἢ ἐορτὴ ἦν ἦγεν. Τότε γηραιὸς τις ναύτης ἀπὸ τῆς κυρίως ναυτικῆς συνοικίας τῶν Δεμπονεράτων, δακρύων ἐκ χαρῆς ἀνεκόνισεν ὅτι, ὡς ἐνθυμεῖται, παρὰ τοῦς Ἀγίους Ἀποστόλους ὑπάρχουσι βεβαίως κεικωμένα τὰ ἐνετικὰ τηλεβόλα. Καὶ ἂν ἔπος ἂν ἔργον. Ἡμῖν τότε νεανίσκος καὶ ἠκολούθησα τὴν ἐνθουσιωδὴν συρροὴν ἐν ἄσμασι καὶ δακρυφορέῃ βαδίζουσαν πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν. Προεπορεύετο ὁ τόσον δρᾶσας καὶ τόσον φιλόπατρις ἀποθανὼν συμπολίτης ἡμῶν Ἀθανάσιος Πετρίτσης κρατῶν μεγάλην ἐκ μεταξὺ σημαίαν (θ), εἶπετο δὲ ἡ φιλαρμονικὴ. Ἐργάται

(ζ) Τὸ πλαίσιον ἔφερον μὲ ἑλληνικὰ φορέματα ἐνδεδυμένοι οἱ τότε παῖδες Ἀναστάσιος Τσιτσέλης καὶ Ἰωάννης Λούζης.

(η) Ὁ τάφος τοῦ κλεινοῦ συμπολίτου ἡμῶν σώζεται ἐν τῷ ρηθέντι ναῷ καὶ εἰς τὴν βορείαν αὐτοῦ θύραν, ἀλλ' ἡ ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς θεολόγου καὶ καθηγητοῦ, εἴτα δὲ μητροπολίτου Σταυρουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Τυπάλδου Ἰακωβάτου, ποιηθεῖσα ὡραία ἐπιγραφή ἀπληεῖθη, ἐγράφη δὲ μόνον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔτος 1714 ὅτε ἀπέθανεν.

(θ) Ἐνθυμοῦμαι τοὺς ἦδη πρὸ πολλοῦ ἀποθανόντας, Γιαννάκον Πολυκαλάν, Εὐαγγελικὸν Κουλουμπῆν, Νικόλαον Κατσαῖτην, Ἄνδρ. Κατσαῖτην, Γερ. Τσιτσέλην, Θεόδ. Λαβράκον, Σπυρίδ. Ἀλφονσάτον, ὧν οἱ πλεῖστοι ἐπιστήμονες, κραινούντας τὰς διαφορὰς φίλων ἐθνῶν σημαίας, καὶ τὸν κομπικώτατον λόγον τοῦ φιλοπατρίδος τότε νέου κ. Π. Σηλατσόγγου, δικηγόρου ἦδη ἐν

προθύμως ἔδραμον νὰ ἀνασκάψωσι τὸν χώρον, μετ' οὗ πολὺ δὲ ἐν ἀλλαλαγμῇ καὶ φρενητιῶδει ἐκδηλώσει ἐνθουσιασμοῦ, δεδεμένα δι' ἀλύσεων ἐσύροντο τὰ δύο ὀγκώδη τηλεβόλα, μετενεχθέντα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Γεωργίου, ἀνατολικῶς τοῦ δημοτικοῦ μεγάρου. Καὶ μετ' ὀλίγον τὰ τηλεβόλα ἐκεῖνα τὰ ἐπὶ τόσα ἔτη σιγήσαντα καὶ κοιμηθέντα, ἔβαλον πῦρ καὶ κρότον μέγαν. Οἱ εὐφράνταστοι Ληξουριῶται, οἱ τόσον θερμῶς ἀγαπῶντες τὸν τόπον τῶν, θεωρήσαν καὶ τὰ τηλεβόλα καὶ δὴ τὸν Carlo ὡς ἐξαιρετικὸν εὐτύχημα καὶ ὑπεροχὴν τῆς πόλεως τῶν, δὲν ἐλησημόνησαν δὲ τὰς παλαιὰς κατὰ τῶν Ἀργουστολιωτῶν ἀντιπαθείας. Οἱ κρότοι τοῦ τηλεβόλου ἔθραυσαν, ὡς ἐλέγετο, ὑλοπίνακας τινὰς εἰς Ἀργουστόλιον καὶ ἰδοὺ ἔτοιμον δίστιχον μετ' ἐνθουσιασμοῦ τότε ψαλλόμενον:

«Ὅταν βροντήσῃ ὁ κἀνονας ἐδῶ εἰς τὸ Ληξοῦρι
»τότες ἐκεῖνοι ἐκερῶπισω τρυπόνου σὰν κουτσουρι.»

Καὶ ὅταν ὑψώθῃ ἡ κυκνόλευκος τῇ 21 Μαΐου 1864 καὶ ἀνέχωρησεν τῆς νήσου οἱ ἄγγλοι, πρῶτα ἐχαιρέτισαν τὰ τηλεβόλα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια καὶ ἄλλοτε ἔβαλον κατ' αὐτῶν σφαίρας ἐχθρικής, καὶ ἔκτοτε εἰς πᾶσαν τοῦ τόπου μεγάλην ἐορτὴν κροτοῦσι συμπληγουρίζοντα(1).

Ἡλίας Α. Τσιτσέλης.

Κερκύρα. Οἱ πλείστοι τότε εἶχον τὴν σημαίαν τῶν, ἣν ἐπὶ πολὺν χρόνον εἶχον ὑψωμένην εἰς τοὺς ἐξώστας τῶν.

(1) Δὲν ἐνθυμοῦμαι πότε τὰ τηλεβόλα μετεκομίσθησαν εἰς τὸν μεσημβρινὸν βραχίονα, ἐνθα καλὸν θὰ ἦτο νὰ τοποθετηθῶσι καταλλύως καὶ τηρῶνται καθαρὰ, ὡς μικρὰ τοῦ τόπου ἱστορικὰ μνημεῖα.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Μονάχος μου τρέχω σὲ τούτῃ τὴν πλάσι
Κρατῶντας μία λύρα καὶ ρίχνω φωτιά·
Ὁ νοῦς μου γυρεύει νέους κόσμους νὰ πλάσῃ,
Κ' ἐγὼ νὰ λατρεύω μία μόνῃ καρδιά.

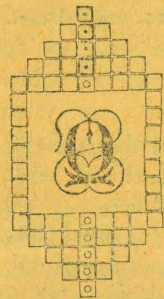
«Ὁ κόσμος γυρεύει πληγὴ νὰ μ' ἀνοίξῃ
Στὸ δύστυχο στήθος ποῦ πάλλει θερμιά·
Μίαν ἀνίστη πάλῃ κ' ἐγὼ ἔχω κηρῶσει·
Εἰς τ' ἀσπλαχνὰ τοῦτα τῆς γῆς καὶ θεοῦ.»

Περίφανος μόνος πετιοῦμαι στὴν πάλῃ
Κι' ὁ κόσμος στὰ στήθῃ μ' ἀνοίγει πληγὴ,
Μὰ νάσου σὰ λίγας σηκόνεμαι πάλι
Ζητῶντας νὰ κίψω τὴν ἀτιμῆ γῆ.

Ἄλλ' ὅταν μιὰ μέρα τὸ δύστυχο σῶμα
Στοῦ τάφου θὰ γύρῃ τὴ μαύρῃ ἀγκαλιά,
Γεμάτος λαχτάρῃ θ' ἀνάψω στὸ χῶμα
Τὴ φλόγα ποῦ κλειοῦτα στὰ στήθῃ βαθειά.

ΑΝΔΡ. Δ. ΒΙΑΓΚΙΝΗΣ.

Ἡ ΥΠΟΚΛΗΣΙΣ

ΡΑΙΑΝ τινὰ ἡμέραν φθινοπύργου, ὅλοι οἱ κῶδωνες τοῦ πύργου τοῦ ἀρχοντος Ἀγγελράνδου, αὐθέντου τοῦ Ὀγκριζῶν, ἐδοιοῦντο.

Ἀπὸ τῆς αὐγῆς, αἱ κινητὰ γέφυρα κατεβιβάσθησαν, ὅπως δυνηθῶσι νὰ εἰσελθῶσι δι' αὐτῆς οἱ ἀπειράριθμοι τροβαδοῦροι, οἵτινες εἶχον κληθῆ διὰ τὰς ἐορτὰς, αἵτινες ἐδίδοντο ἐπὶ τῇ ἀνταλλαγῇ δακτυλίων μεταξὺ τῆς δεσποινίδος Γιολάνδας Ὀγκριζῶν καὶ τοῦ Δουκὸς Καστέλ-Φοντενουά, μεγάλου ἱππότη, διπλοῦ καὶ γενναίου μονομάχου.

×

Ἐπὶ τὸν νάρθηκα τῆς εἰσόδου ἵσταντο ἀκόλουθοι καὶ θεράποντες· εἰκίνητοι οἱ πρῶτοι, εὐθυτενεῖς οἱ δεῦτεροι. Καὶ εἰς τὴν μεγάλην αἶθουσαν, κοσμουμένην διὰ τῶν εἰκόνων τῶν προγόνων, ὧν ἕκαστον ὄνομα ἠκολουθεῖτο ἀπὸ τὸ ὑπερήφανον ρητὸν, ὅπερ οὐδέποτε διεψεύσθη, διότι οὐδεὶς τῶν ἀνδρείων ἐκείνων ἀπέθανεν ἄλλως ἢ φονευθεὶς ἐν πολέμῳ, παρίσταντο οἱ οἰκοδεσπότες, περικυκλωμένοι ὑπὸ πολλῶν προσκεκλημένων, πάντων ἐξόχων μεγιστάνων, καὶ γειτόνων φεουδαρχῶν.

Μεταξὺ τῶν πρώτων γραμμῶν εἶχον λάβει θέσιν, ἐπὶ τῶν ἐπισήμων ἐδρῶν, μετὰ τὰς πολυτελεῖς ἐνδυμασίας τῶν αἰ δύο θυγατέρες τῶν πρυγοδεσποτῶν :

Γιολάνδα ἡ πρωτότοκος, ἄνθος καλλονῆς καὶ μέλλουσα μνηστῆ, ἐφαίνετο, ὡς συνήθως, ἀγέροχος καὶ ὑπερήφανος.

Ἄλλ' ἡ δευτέρητοκος Βεργιάνδη, ἀπλουσιότη, εἶχεν ἄλλα θελήματα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αίθνης, οἱ κήρυκες ἀνήγγειλαν, δι' ἠχηρῶν σαλπισμάτων, τὴν ἄφιξιν τοῦ νεαροῦ δουκός, καὶ ἡ Γιολάνδα, πλήρης συγκινήσεως, εἰς τὸ ἀκουσμα ἠοθάνθη ἑαυτὴν κλονουμένην.

Οὗτος ἐνεφανίσθη, ὡραῖος ὡς βασιλεὺς, μὲ τὸν μύστατα ἐστριγμένον καὶ ἀνωρθωμένον, τὸ φόρεμα κατάφορτον ἐκ χρυσοῦ καὶ τοὺς μακροὺς πτερινιστῆρας κροτοῦντας ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Μὲ τὸν πῖλον εἰς τὴν χεῖρα ἀμέσως ὁ ὡραῖος δοῦξ ἐχαιρέτισε τὰς κυρίας. Ὑστερον, ἦλθεν ἡ σειρά τῶν δεσποινίδων, καὶ ἡ ὑπερήφανος Γιολάνδα, κατὰ τὴν συνήθειαν, λίαν θραδέως ἐκλίνε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τὴν ὑπόκλισιν τῆς...

Οἴμοι! ὁ σκοπός, ὃν τόσον ἐπεθύμει ἡ νεαρὰ κόρη, διὰ μίαν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν, δὲν ἐπετεύχθη!

Ὁ ἐκ χάλυβος σπηθόδεσμός τῆς, τὸν ὁποῖον εἶχε πάρα πολὺ σφιγξεί, τὴν ἐκράτησεν ἀκαμπτον καὶ ἀνεπιθύθειον καὶ παρὰ τὰς προσπαθίας τῆς, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποδώσῃ πρὸς τὸν ἱππότην τὴν ὑπόκλισιν...

×

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐλυπήθη πολὺ, καὶ ὡς ποιητικὸς ζιτῶν τὴν ὁμοιοκαταληξίαν του, ἐμεινεν ἐνεδε, δῆματὰ τινα μακρὰν, σκεπτικὸς καὶ ψυχρὸς!

Ἄλλ' ἡ νεαρὰ Βερτράνδη, νομίσασα, ὅτι τὴν ἐλπομόνον, ἐπροχώρησεν εὐθύ πρὸς τὸν ἱππότην. Καὶ, χωρὶς τέντωμα, ἀλλ' εὐλύγιστος καὶ χωρίσασα ἀφοῦ δὲν ἔφερε χαλύβδινον θώρακά, ἔκαμε μετ' εὐκολίας τὴν βαθυτέραν ὑπόκλισιν.

Τότε ὁ ἱππότης καταγοντευθεὶς, κατακτηθεὶς καὶ συνελθὼν, ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμὸν εἰς τὴν Βερτράνδην, εἶτα, πλῆγεις σπουδαίως ὑπ' ἔρωτος, παρευθῆς, ἀνέκραξε:

— Δὲν λογαριάζω τὴν καλλονὴν τῆς πρωτοτόκου, ἰδοὺ ἡ Κυρία μου!

×

Λέγεται, ὅτι ἡ ὡραία Γιολάνδα ἐλυπήθη τόσον πολὺ, ὥστε ἔμεινε κόρη καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ἀγίας Ματθίλδης τὴν ἐσπέραν καθ' ἣν ὁ ἱερεὺς τοῦ Πύργου ἤνωσε τὴν Βερτράνδην πρὸς τὸν δούκα.

×

Τῆς μικρᾶς ταύτης διηγήσεως διακρίνετε τὸ ἠθικὸν συμπέρασμα, κομψαὶ νεάνιδες, αἵτινες ἐνδύεσθε πλουσίως;

Μόνον μίαν λέξιν θὰ προσθέσω, ἥτις θὰ σᾶς κάμῃ νὰ τὸ ἐννοήσετε καλλίτερον:

Μὴ κάμετε ποτὲ, ὡς ἡ πρωτότοκος. Μηνθήτε τὴν δευτέραν. Ἀποφεύγετε τοὺς ἐπιτηδευμένους τρόπους. Πρὸ πάντων, προσέχετε τὸν σπηθόδεσμον.

Ἄν ἡ Γιολάνδα ἦτο ὀλιγώτερον σφιγμένη, ὁ ἱππότης θὰ τὴν ἐνιψφεύετο.

Caroline Cassan

ΒΙΤΑΝΗΣΙΟΙ

ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΙ

[Συνέχεια.]

Ὁ Βόττας συγγραφέων μετὰ ὀλίγας μελέτας ἐπιτοπίους εἶχε βοηθὸν καὶ σύμβουλον τὸν Κερκυραῖον Ἰωάννην Βαπτιστὴν Καλογιῶραν.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Βόττα, κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ Μόρδου, εἶνε ἔαγον λαμπρὸν ἀλλ' ἐλλειπές. Ὁ Βόττας καὶ ἄλλα περὶ τῶν νήσων μας ἀναφέρει ἱστορικὰ εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ Storia d'Italia dal 1789—1814, μετὰ χάριτος δὲ διηγείται ὑπὸ τὸν τίτλον Narrazione di un infelice caso occorso nell'isola del Zante nel 1740, τὸ συμβάν τῆς διὰ κέπρου χρήσεως τοῦ ἔθνοσήμεου τοῦ γάλλου προξένου, συμβάν ὅπερ ἀτελῶς διηγείται ὁ Χιώτης καὶ εὐρίσκειται γεγραμμένον καὶ εἰς τὰ ἀνέκδοτα Χρονικὰ τοῦ Βαρδιάνη. Τὸ ἔργον τοῦ Βόττα ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον ὁ διακεκριμένος ἰταλὸς Κάρολος Διονυσιώτης. Ὁ Βόττας συνεδέθη μετὰ τῆς ἑπτανησιακῆς ἱστορίας, διὸ συνιστῶμεν παντὶ καταγινόμενῳ εἰς τὰ ἱστορικὰ τῆς Ἑπτανήσου τὰ περιγραφόμενα ὑπὸ τοῦ Βόττα, ἅμα δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐξῆς ἔργα ἀφορώντα τὸν Βόττα καὶ διὰ τὸ πρῶτον.

Carlo Botta a Corfù. Scritti inediti per cura di Carlo Dionisiotti. Torino 1875.

— *Vita di Carlo Botta scritti da C. Dionisiotti Torino 1867,*

— *Lettere inedite di Carlo Botta, pubblicati da Paolo Pavesio. Faenza 1875.*

— *Carlo Botta e le sue opere storiche per Paolo Pavesio Firenze 1874.*

Μετὰ τὴν παρένθεσιν ταύτην ἐπανέλθομεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Μόρδου. Τὸ πόνημα τοῦτο πραγματεύεται περὶ τῆς γεωγραφίας τῆς νήσου, τῆς θερμοκρασίας, τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως, περὶ βοτάνων μετὰ λεξικοῦ ἑλληνο-ιταλικοῦ, περὶ ἰχθύων, πτηνῶν καὶ ζῴων, περὶ ἰατρῶν ἱατρικῆς καὶ νοσημάτων, εἰ δὲ ἀναφέρει τὰ τῆς βιομηχανίας, τῶν τεχνῶν, καὶ τινα περὶ τῆς ἀρχαιότητος. Εἶνε ἔργον ὅπως δύποτε καλόν. Δυστυχῶς εἶνε πολὺ σύντομον, καὶ θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, ἂν ἐδημοσίευσεν ὅλας τὰς παρατηρήσεις καὶ μελέτας του περὶ τῆς νήσου. Πᾶσα εὐσυνείδητος παρατήρησις ἐπὶ τῶν φυσικῶν φαινομένων τόπου τινός, συνείσφerei πολὺτιμον ἕλικὸν τῇ ἐπιστῆμῃ. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι ὀλίγον μελετῶνται καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ φυσικὴ τῆς Ἑλλάδος ἱστορία εἶνε εἰσὴ εἰς τὰ σπάργματα.

Ὁ Μόρδος ἀπεθάνη τὴν 24 Ἀπριλίου 1823.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Λόγου ποιουμένου περί του Βόττα, δέον να μνημονεύσωμεν και ἕτερον ἰταλὸν ἱατρὸν καταγινόμενον εὐσυνειδήτως περί τῆς Κερκυρας, τὸν P. M. Benza, ὅστις ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἰονίου ὡς ἱατρός τοῦ ἀγγλοσικελικοῦ τάγματος τῷ 1814, παρέμεινε δὲ και μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ τάγματος τούτου, χάριν τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ. Ἐπὶ τινὰ χρόνον ἦτο και ἐν τῇ νήσῳ ἀρχίατρος. Ἰδρυθέντος ὑπὸ τοῦ Φρειδὶ Ἄδαμ, χάριν τῶν στρατιωτῶν τῷ 1817 τοῦ Femal Venerial hospital, ὁ Benza τὸ διύθυσε. Ὁ ἰκανὸς οὗτος ἱατρός ἦτο και κάτοχος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν και δεινὸς παρατηρητής. Εἰς ἕξ κεφάλαια περιγράφει τὴν νήσον και τὰ παρακείμενα νησίδια ἀγγλιστί. Αἱ παρατηρήσεις του εἶνε ἐπὶ τόπου, και μετὰ ἐπιμελείας περί τῆς γεωλογίας πρώτον, ἔπειτα δὲ περί τῶν ὑδάτων, τῆς Χλωρίδος, τῆς Φαύνης, τῆς γεωργίας, τῶν βιοποριστικῶν ἐργασιῶν και τῶν βιολογικῶν ὄρων, τῶν σεισμῶν και περί τῆς ἱστορίας και περί ἀρχαιολογίας τῆς νήσου. Ἐν παραρτήματι περί ἀπογραφικῶν σημειώσεων νοσοκομείου και κατάλογον τῶν ἐντόμων. Ἡ ἐργασία εἶνε σοβαρά, προῖδν πολλῶν ἐκδρομῶν. Ἐκ τοῦ κόπου τοῦ Benza ἐπωφελήθη ὁ Hennen διὰ τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ Sketches of the medical topography of the Mediterranean (Λονδῖνον 1830) ἐνθα περιγράφεται ὑγεινολογικῶς τὸ Γιβραλτάρ, ἡ Μελίτη και τοῦ Ἰονίου αἱ νῆσοι.

Ἡ πολυτίμος ἐργασία τοῦ Benza ἔμεινε ἀνεκδοτος και ὁ δεινὸς Ρωμανὸς κατεῖχε τὸ χειρόγραφον. Εἰς τὸν Hennen τὰς πληροφορίας εἶχεν ἀποστείλει ὁ ἴδιος Benza. Γνώσιν τοῦ χειρογράφου παρὰ τοῦ ρηθέντος κερκυραίου ἱστορικοῦ ἔλαβεν ὁ Πάρτε και μνησὶν εὐφημον ποιεῖται και ὑπ' ὄψιν τὸ ἔλαβε συγγράφων τὴν περί Κερκυραίου μελέτην του. Ὁ Benza εἰργάσθη ἐπὶ ἐπιτά εἰτη. Φέρει τὸ χειρόγραφον χρονολογίαν 1824. Πρὸ τοῦ να μεταβῆ εἰς τὴν Κερκυραν παρέμεινε (1814—1817) ἐν τῇ φρουρᾷ τῇ κατεχοῦσα τὴν Πάργαν πρὸ τῆς παραδόσεως ταύτης τῷ Ἀλῆ Πασσᾷ. Ὅταν ὁ ρηθεὶς ἀρμοστής Ἄδαμ τῷ 1831 διωρίσθη κυβερνήτης τοῦ Madras παρέλαβε και τὸν ἱατρὸν Benza εἰς τὰς Ἰνδίας. Καὶ ἐκεῖ ὁ ἱατρός ἐξηκολούθησε τὰς γεωλογικὰς αὐτοῦ μελέτας. Δυστυχῶς μετὰ τινὰ ἐτηπροσεβλήθη ὑπὸ φρενοβλαείας, και ἐπέστρεψεν εἰς Εὐρώπην εἰς τὴν Νεάπολιν. Τὸν ἔφερον τέλος εἰς Μελίτην, ἐνθα ἐν ὄρα μανιακοῦ παροξυσμοῦ καταπεσὼν ἀπὸ τριτοῦ οἰκίας ἀπέθανεν. Ὁ Πάρτε ὀρθῶς λέγει ὅτι ὁ Benza ἐγνώρισε τὴν νήσον ἀσυγκρίτως βέλτιον πάντων τῶν βραδύτερον περί αὐτῆς γραψάντων.

(ἀπολοῦσι)

Σ. Δε-Βιάζης.

ΑΝΑΝΑΡΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

— Ἀνώνυμοι ἐπιστολαί. — Ὑβριστικὸι λόγοι ἐπὶ τοίχων γραφόμενοι. — Λοιδωρία πρὸς ἄθρονον διερχόμενον ἐπὶ ἀμάξης, ἡ διακείμενον εἰς τρόπον, ὥστε τὰ μὴ δύναται ν' ἀπαντήσῃ. — Ἀσθαδεια πρὸς ἀσθενεστέρους ἐν ἀπουσία μαρτύρων, ἡ πρὸς ὑπηρέτας φοβουμένους ν' ἀπαντήσωσι, μήπως ἀπολέσωσι τὴν θέσιν των. — Δικισμοὶ πρὸς γυναίκασι ἡ παιδία. — Πᾶσα κατάχρησις δυνάμεως και ἐξουσίας.

M. O.

Ἀγγέματα και Δημοσιεύσεις

Διηγήματα. Ἐν κομφοτάτῳ τόμῳ ἐκ σελίδων 169 ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις ἡ πρώτη σειρά τῶν διηγημάτων τοῦ εὐρωπαϊκῆν φήμην χαίροντος εὐπαιδευτοῦ συμπόλιτου μας κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, τοῦ συγγραφέως τῶν ἀξίων πολλοῦ λόγου ἐργῶν και τακτικοῦ τῆς φίλης «Διὰ πλάσεως τῶν Παίδων» συνεργάτου. Μετὰ γλαφυρότητος, ἀφελείας και ἐν γλώσσῃ ὁμαλῇ και εὐλόπτῳ γεγραμμένα τὰ διηγήματα ταῦτα, ὧν τινὰ παλαιὰ δημοσιευθέντα, τέρπουσι και κινουσι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου, οἷός δὴποτε και ἂν ἦνε οὗτος, και δικαιοῦσι πληρέστατα τὸν γερμανὸν λόγιον κ. K. Δίτερικ, εὐχάτως ἀποφανθέντα ὑπὲρ τοῦ συγγραφέως τῶν «Διηγημάτων» κ. Γρ. Ξενοπούλου ὅτι εἶνε οὗτος διηγηματογράφος λαϊκός, ὀλίγους τῶν ὁποίων βεβαίως ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ σύγχρονος Ἑλληνικὴ διηγηματογραφία.

Ἡ Ἰρις. Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐγκριτος συνάδελφος «Ἰρις» εἰσῆλθε κατ' αὐτὰς εἰς τὸ τριακοστὸν ἐβδομον ἔτος τῆς ὑπάρξεώς της. Εὐχόμεθι ἀποδοκοπτον τὴν πορείαν αὐτῆς και ἐν τῷ μέλλοντι.

— Ἐξεδόθη τὸ 19 τεῦχος τῶν «Παναθηναίων». Περιεχόμενα αὐτοῦ Ἰω. Πολέμη «Σονάτα Στοῦ ἡλίου τὸ βασίλειον». — Θ. Θωμοπούλου «Καλλιτέχναι τῆς αὔριου». — Α. Παπαδιαμάντη «Ἡ τέχνη ἀπ' τὴν Ἀμερική». — Ἐμμ. Σ. Λυκούδη Ἀπὸ Ὀλυμπίας εἰς τὸν ἐν Φιγαλία ναὸν τοῦ Ἐπικούριου Ἀπόλλωνος. — Α. Μπουνιῆ «Διάφοροι ἐφημερίδες». — Σ. Λοβέρδου εἰς Ράσκιν και ἡ Ἀγία Γραφί. — Ἀριστ. Κοιριτίδου «Θεατρικὴ ἐπιθεώρησις». Τὸ Δεκαπενθήμερον. — Γ. Κοστίτη (Σκίτσος, Κρινοδάκτυλος, Ὁ ὄχρος ἀνθρώπος). — Γ. Γρατζιόζη «Ὁ Μεταλλευτής». — Ἰ. Σεγκαντίνη Αὐτοπροσωπογραφία, 3 ἀπόψεις τῆς αἰθούσης τῆς Φιγαλείας ἐν τῷ Βασιλικῷ Μουσείῳ κτλ.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΦΘΡΑ

Επί τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Προστάτου ἡμῶν Ἀγίου Διονυσίου, τὸ φύλλον τῆς 15 Ἀυγούστου τῶν «Μουσῶν» ἐκδοθήσεται, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν, πανηγυρικὸν καὶ πωληθήσεται ἀνὰ τὰς ἐδοὺς.

— **Ἑορταὶ Ἀγίου Διονυσίου.** Ἡ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν Ἐπιτροπὴ ἐγνώρισε δημοσίᾳ, ὅτι ἡ κατὰ τὴν 24 ἀγομένη ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου ἡμῶν Διονυσίου θέλει πανηγυρισθῆ ἑφέτος ἐπὶ τετραήμερον μετὰ πάσης ἐπισημότητος, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσεχῶς ἐκδοθησόμενον πρόγραμμα. Ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἑορτῶν τούτων λίαν φιλοτίμως ἐργάζεται καὶ ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν τοῦ «Ἀστεως» διακεκριμένος συμπάλτης μας κ. Θεοδ. Γ. Μεντζελόπουλος, ὅστις καὶ ἐγνώρισεν ἡμῖν, ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ παρεπιδημοῦντες Ζακύνθιοι καὶ Αἰγινῆται διοργανοῦσιν ἐκδρομὴν μέχρι Ζακύνθου τριήμερον, ναυλόνοντες ἐπὶ τούτῳ μέγα καὶ ταχύπλοον ἀτμόπλοιον καὶ ὅτι εὐθὺς ὡς διεδόθη ἡ εἰδήσις ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συμμετάσχουσιν αὐτῆς ὄχι μόνον Ζακύνθιοι ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι ξένοι, εὐρίσκοντες οὕτω τὴν εὐκαιρίαν νὰ θεωρήσῃσι τὰ λαμπρὰ τοπεῖα τῆς ὠραίας τοῦ Ἰονίου νόμφης. Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος μας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει προνοήσει περὶ καταλυμάτων τῶν ἀφιχθησομένων ξένων.

— **Ἀστυνομικά.** Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ παρ' ἡμῖν Ἀστυνομίου κ. Γ. Μπαλουρά ἐσημειώθησαν δι' ἀρκούντως ἐπαινετῶν πράξεων. Ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διείκασιν τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας, ἡ ἔρευνα καὶ συνεπῶς ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν παρανόμως ὄπλοφορούντων καθ' ἑκάστην γκατικῶς ἐνεργεῖται, ἡ καθαρὴ τῆς πόλεως ἤρχισε γκατικώτατα ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν τῶν ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐν γένει μεγάλη ἐδόθη προσοχὴ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸν πρὸς τὸ καθήκον ζῆλον τοῦ δραστηρίου ὄψα καὶ εὐγενοῦς Ἀστυνομίου κ. Μπαλουρά οὔτε ἡ πολιτικὴ, οὔτε ἄλλοι λόγοι θέλουσιν ἰσχύσει νὰ μάρχωνσιν, ἢ κατ' ἐλάχιστον μειώσῃσι.

— Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Ἀσνομίας, παράλειψις δημοσιογρῆφικῆς καθήκοντος θὰ ἦτο, τῇ ἀληθείᾳ, ἀν μὴ ἀπεδίδοτο εἰς δίκαιος ἐπαινος πρὸς τε τὸν προϊστάμενον τοῦ αστυν. τμήματος τῆς συνοικίας Ἀμμου ἐνωμοτάρχην κ. Μιχαὴλ Πουλάκον, ἐκ τῶν μᾶλλον εὐσυνειδήτων καὶ πεπειραμένων τῆς Ἀσνομίας ὀργάνων καὶ πρὸς τὸν ἐνωμοτάρχην κ. Πέτρον Μακρῶν, στρατιώτην τοῦ καθήκοντος εὐορκον. Ἀμφότεροι, τῇ βοηθείᾳ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὀργάνων, συνδυάζοντες πρὸς τῇ αὐστηρότητι τοῦ καθήκοντος, εὐγένειαν τρόπων καὶ παραδειγματικὴν διαγωγὴν, κατώρθωσαν ὥστε αἱ αστυνομικαὶ διατάξεις νὰ ἐκτελῶνται ἀπαρχβάτως σχεδὸν εἰς ὅσιντα τὰ μέρη, χωρὶς οὐδὲ εἰς τῶν πολιτῶν νὰ ἐκφραζῆ τὸ ἐλάχιστον παράπονον, ἀλλ' οἱ πάντες νὰ ἀμολογῶσαν, ὅτι ὑπὸ ταῦτα ὄργανα μόνον δύνανται ἀπαρασκάπτως νὰ λειτουργήσῃσι οἱ νόμοι.

— **Ἄρτος.** Ἀπευδαίως ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν

τοῦ τε σεβαστοῦ Νομαρχεῦοντος, ἀξίσι. κ. Θ. Παπακωνσταντίνου καὶ τοῦ δραστηρίου Ἀστυνομίου μας ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου, καθότι μετὰ θετικότητος πληροφορούμεθα, ὅτι τὰ ἐκ Μασσαλίας ἐνταῦθα μετακομιζόμενα ἄλευρα περιέχουσιν ἀραβόσιτον, σύκαλιν καὶ ἄλλας ξένας οὐσίας, λίαν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν υγείαν τῶν συμπολιτῶν μας.

— **Β. Ἀγορά.** Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἡ λειτουργία τῶν Κρεοπωλείων καὶ Ἰχθυοπωλείων τῆς Ν. Ἀγορᾶς. Καλὸν θὰ ἦτο, ἐὰν ἐπεσκευάζετο ἡ ἐν ἀθλιεστάτῃ καταστάσει μετὰ τῆς Β. πλευρᾶς τῆς Ἀγορᾶς ταύτης καὶ τῶν οἰκιῶν τέως Δικμαντοπούλου ὁδῶς, ἐσχηματίζετο δὲ αὐλαξ, ὡς ἐν τῇ παραλίᾳ ὁδῷ, κατὰ μῆκος τῶν πεζοδρομίων τῆς Ἀγορᾶς πρὸς διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων τῆς βρύσεως, τὰ ὁποῖα κατακλύζουσιν ὅλην σχεδὸν τὴν ἐν λόγῳ ὁδῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὁ κ. Δήμαρχος, δὲν ὁ ἀφήσῃ ἀτελὲς ἐν τῶν ὠραιοτέρων ἔργων του, ὁποῖον ἡ ἀνοικοδομηθεῖσα Β. Ἀγορά.

— **Ἐκκλησιαστικά.** Ἡ λειτουργία ἐν τῷ ναῷ τῆς Θ. Φανερωμένης ἤρχισε τελουμένη ἀπὸ τῆς παρελθ. Κυριακῆς, κατὰ τὴν ἑην πρωϊνὴν ὥραν, προσληφθέντος ὡς βοηθοῦ καὶ τοῦ ἄρτι χειροτονηθέντος διακόνου αἰδ. κ. Δ. Μπονίκου, ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδευτῶν καὶ ἱκανοτάτων παρ' ἡμῖν κληρικῶν. Οὕτω χάρις εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν νέων Ἐπιτρόπων, πολὺς ἤρχισε συγκεντρούμενος κόσμος ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ναῷ, ὅστις βαθμηδὸν ἤρξατο ἀναλαμβάνων τὴν ἐμπρέπουσαν εἰς τοιοῦτον ναὸν εὐπρέπειαν.

— **Ἀφίξεις καὶ Ἀναχωρήσεις.** Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Κ. Κ. οἱ Γεώργιος Κ. Ρώμας καὶ Ἀλέξ. Σ. Κ. Ρώμας Βουλευταὶ Ζακύνθου, Κωνστ. Βούλτσος Σ)τάρχης τοῦ πυροβολικοῦ, Δ. Ἀμπελοράδης, δικηγόρος καὶ Ν. Σ. Νταγιάντας φοιτητῆς, καὶ ἐκ Πατρῶν οἱ Κ. Κ. οἱ Διον. Ε. Μαρτινέγκος καθηγητῆς μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ Ἰω. Δημ. Λεονταράκης ἔμπορος.

— Μετὰ βραχεῖαν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν ἐπανήλθεν ἐνταῦθα ὁ δικαίως καὶ λόγῳ πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ λόγῳ μορφώσεως τιμῶν τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐγκριτος ἡμῶν ἡμισυμπολίτης κ. Ἰωάννης Νέγος ὑποστράτηγος.

— Ἀφίκετο κατ' αὐτὰς ὅπως πικρατέρῃ ἐν τῇ προσφιλεῖ του πατρίδι ὁ τὰ μέγιστα τιμώμενος διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τὸν τόπον μας τιμῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Μ. Βρετανίας Πανος. Ἀρχιμανδριτῆς Δρ. Ἀντώνιος Δ. Παράσχης Πρωθιερεὺς τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος.

— Φιλοξενεῖται παρὰ τῇ εὐγενεστάτῃ Δεσποίνῃ Κ. α. Μαθίλδῃ Κουτσογιαννοπούλου, ἡ ἄρτι ἀφικομένη ἐνταῦθα λογία ρωσίσ Κ. α. Σοφία Βακονίνη, ἡ πάνυ εὐγενῶς ἐκφρασθεῖσα διὰ τοῦ τύπου ὑπὲρ τῆς νήσου ἡμῶν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἀξίσι. παρ' ἡμῖν Νομάρχης Κος Ἀχ. Διογενεΐδης, ὁ εὐγενέστατος συμπολίτης μας Κ. Ριχ. Ν. Καρμαλικῆς ὑπολοχαγὸς μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ εἰς Σύρον οἰκογενειακῶς ὁ ἐντιμότετος καὶ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητός συμπολίτης μας κ. Ροζάριος Νικολάκης.

— Συγχαρητήρια. Συγχαίρομεν τὸν ἐκλεκτὸν συνεργάτην καὶ μουσογραφῆ ποιητὴν μας κ. Ἀνδρ. Μαρτζώκην ἐπὶ καὶ ἀποφάσι καὶ λίαν εὐδοκίμοις ἐξέτασσι τοῦ προσηλοθετικῆς εὐγενεστατουνοῦτου Λουδοβίκου.

— Συστάσεις. Μεγάλη προμήθεια ξυλείας, Βενετίας, Καρυντίας και Τριεστίου ἐγένετο εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀνεξαρτησίας ἐμπορικὸν Κατάστημα ξυλείας τοῦ ἐντίμου καὶ εὐέλπιδος νέου κ. Κωνσταντίνου Α. Παράσχη, εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Θάνατοι. Ἀπεβίωτε κατ'αὐτὰς ἐν Παρισίοις ἡ βαθυσέβαστος Δέσποινα Μαρία Κ. Καραπάνου, θυγάτηρ τοῦ Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Χρηστάκη Ζωγράφου καὶ ἀδελφὴ τῆς εὐγενεστάτης καὶ ἐριτίμου Κομήσσης Σοφίας Ἀλεξ. Σ. Κ. Ρώμα. «Αἱ Μούσαι» θερμότερα διχθιβάζουσι τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν πρὸς πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ πενθοῦντας οἰκείους καὶ λοιποὺς εὐγενεῖς συγγενεῖς τῆς εἰς Κύριον μεταστάσης.

† Ἡ κοινωνία ἡμῶν ἐστερήθη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκλεκτοῦ αὐτῆς μέλους, τοῦ εὐπατρίδου καὶ εὐγενοῦς πρεσβύτου Ἀντωνίου Δομενεγίνη, ἀποβιώσαντος αἰφνιδίως σχεδὸν ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν. Ὁ μεταστάς κατ' ὄλον τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον διεκρίθη καὶ λόγῳ κοινωνικῆς περιωπῆς καὶ λόγῳ ἀρετῶν, ἀξίων κατὰ πάντα τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς ἀγάπης, ἧς ἀπήλκυσε πρὸς τὴν κοινωνία ἡμῶν, ἣτις ἀθρόα παρηκολούθησεν εἰς τὴν ἐσχάτην καταικίαν τὸν σεβαστὸν νεκρὸν. Λόγον ἐπιτάφιον ἐπιτυχῶς διατρανώσαντα τὸ στυγνὸν πένθος, ὅπερ διεχύθη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν γνωρισάντων τὸν μεταστάντα, ἐξεφώνησεν ὁ παρ' ἡμῖν ἱατρὸς κ. Δ. Μινώτος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

πρὸς τοὺς φιλάτους μου συμπατριώτας.

Διὰ τὸν λίαν φιλόφρονα καὶ περιποιητικώτατον τρόπον, μεθ' οὗ ἐχαιρέτισατε τὰς κατὰ διαφοροὺς χρονικὰς περιόδους ἐπισκέψεις μου ἐνταῦθα, ἀπείρους ὀφείλω νὰ ἐκφράσω ὑμῖν εὐχαριστίας, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅμως τὸ μέγα, τὸ ζωηρὸν, τὸ εἰλικρινές, τὸ αὐθόρμητον, ὅπερ διετρανώσατε, κατὰ τὴν πρόσφατον κεραυνοβόλον ἀσθένειάν μου, ἐπιτρέψατέ μου νὰ Σᾶς ἐκφράσω ἄπειρον καὶ ἀνεξάντλητον ἐυγνωμοσύνην μου, μεθ' ἧς ἔτι μᾶλλον στενωτέρον ἢ συνδέωμαι πρὸς ὑμᾶς διὰ βίου καὶ ἔσομαι

Ὅπως Ὑμέτερος ΧΑΡ. ΡΟΥΣΣΙΑΝΟΣ.

Φίλιτατέ μοι Κύριε Διευθυντὰ τῶν «Μουσῶν».

Τὴν ἐπ' ὀλίγους μῆνας φωτογραφικὴν μου περιοδείαν ἐξέλαβον τινὰς ὡς παντοτεινὴν ἀπομάκρυνσίν μου ἐκ τῆς ἀγαπητῆς Ζακύνθου, βασιζόμενοι εἰς τὰς κακοθούλους διαδόσεις κυρίου τινός. Δηλῶ διὰ τῆς παρουσίας μου ὅτι ἡ περιοδεία μου παραταθῆσεται εἰσέτι μέχρι τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου, ὅτε πλέον θέλω ἐπανέλθει ἐν τῷ μέσῳ προσφιλοῦς καὶ εὐγενοῦς κοινωνίας, ἣτις ἐπὶ δωδεκαετίαν ὁλόκληρον με ἐτίμησε διὰ τῆς ὑποστηριξέως τῆς νὰ συνεχίσω τὸ ἔργον μου, ἔχων ὡς βάσεις τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ τὰς προόδους, ἃς ἐσχάτως ἐποίησεν ἡ Χημεία ἐν Ἑυρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον.

Δέξασθε, κύριε Διευθυντὰ, τὴν διχθεδαίωσιν τῆς πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ζακύνθος 23 Ἰουνίου 1901

Ὑμέτερος

Γ. Ε. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ καὶ ΚΑΤΟΠΤΡΟΠΟΙΕΙΟΝ

« Ο ΗΛΙΟΣ »

Δ. Ι. Λοῖζου.

Τὸ μόνον ἐν Ζακύνθῳ καλλιτεχνικὸν Φωτογραφεῖον «Ο Ἥλιος» τοῦ μοναδικοῦ ζακυνθίου φωτογράφου κ. Δ. Ἰ. Λοῖζου πλουτισθὲν ἐσχάτως δι' ὅλους νεωτέρων μηχανημάτων καὶ ὑλικῶν τῶν καλλιτέρων Ἑυρωπαϊκῶν οἰκῶν ἐργάζεται εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ καὶ ἀπαρμιύλλου τέχνης. Ἐν τῷ φωτογραφεῖῳ τούτῳ εὐρίσκει τις πλουσίαν συλλογὴν διαφόρων τοπίων τῆς πόλεως, ἐξοχῆς, τῶν Στροφάδων καὶ ἄλλων μερῶν, ὅση μέρκι δὲ πλουτίζεται διὰ νέων τοιοῦτων ἀριστοτεχνικῶν, χάριν τῶν προσεγγιζουσῶν τοῦ Σολωμοῦ ἑορτῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα τοπία ἔκ τε τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἴτε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἀνωτέρω Φωτογραφεῖον, εἴτε καὶ πρὸς τὸν ἔμπορον κ. Σέργ. Μπαχώμη ἐνταῦθα, εἴτε καὶ πρὸς ἡμᾶς,

Ἑταιρία Οἰνοποιίας καὶ Γεωργικῆς Βιομηχανίας

πρῶην Ζάνου Ρῶς καὶ Σ.α.ς.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Ζακύνθῳ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΝΟΜΙΚΟΣ.

Εἰς τὸ λαμπρὸν Ζυθοπωλεῖον τοῦ εὐπολήπτου, περιποιητικώτατου καὶ λίαν φιλοτίμου συμπολίτου μας κ. Δημητρίου Μ. Νομικοῦ ἔφθασαν κατ' αὐτὰς τὰ εὐγευστώτατα καὶ τερψιλαρόγγια καπνὰ καὶ σιγαρέτα τῆς ἀνωτέρω βιομηχανικῆς Ἑταιρίας καὶ πωλοῦνται εἰς τὰς κάτωθι τιμὰς :

Καπνὸς τῶν 10 δρακμίων χονδροκομμένος	λεπτὰ	40
»	»	45
»	»	50
Σιγαρέτα	τρογγυλὰ τῶν 10 δρακμίων	» 55
»	πλακὲ	» 60
»	τρογγυλὰ	» 62
»	πλακὲ	» 65
»	τρογγυλὰ	» 65

Τρέξατε ἐφάπαξ, δοκιμάσατε καὶ βεβαιώσμεν ὅτι θὰ εὕρητε ταῦτα ἀνώτερα πάσης διαφημίσεως.

Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ Ζυθοπωλεῖον πωλοῦνται ΠΟΥΡΑ ἀρίστης ποιότητος εἰς μετάλλινα κυτία περιέχοντα δέκα τοιαῦτα, πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, χονδρικῶς δὲ ἕκαστον κυτίον 1,60.

ΤΥΠΟΣ Ν. Σ. ΚΑΨΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ